

HÖSTVANDRING VID HULTHÖJDEN

Området runt Hulthöjden har ansetts vara ett skogsområde med höga naturvärden och har sedan en tid varit avsatt som nyckelbiotop. Vi var några nyfikna som samlats på parkeringen vid Hultets friluftsgård en söndag förmiddag för att företa en vandring i biotopområdet.

Septembersolen värmdde skönt och det var en vindstilla och klar luft. Det var ju fler än vi som hade sökt sig till Hultet och vi mötte joggare, orienterare och folk som gick stavgång i det sköna vädret. Efter flera veckor med regn och rusk var det härligt att se hur solen lockade fram de sista fjärilarna och småkrypen innan de helt drar sig tillbaka för säsongen. Småfåglarna hade samlat sig i meståg som drog förbi både högt och lågt, gärdsmygen sågs hoppa omkring i grannishärvor på marken och i träden syntes bl.a. tofsmes, entita och talgoxe.

Vid ett ställe blommade envist en grupp linneor och det fanns även partier i skogen som höll sig med blåbär. Blåbären hade dock förlorat mycket av sin smak. Däremot är det ju tid för svamp och vi fann rikligt med trattkantareller som fick följa med hem. Men där fanns också andra sorter som fårticka, fjällig taggsvamp och vinkremla.

Vi följde spåret från Hultet upp för den första backen och gick ett stycke i motsatt riktning på 3- och 5- kilometersbanan och tog av till höger upp på det gamla 5-kilometersspåret. Stigen gick uppför genom en äldre naturskogsartad barrblandskog. Ju längre upp mot Hulthöjden vi kom ju mer blockrik blev terrängen och övergick till hällmarkskaraktär med gran, tall och en del asp.

I området kunde vi se en hel del senvuxna träd och vi såg lågor av tall och gran. Gröngölingen hade lämnat spår efter sig där den hackat sig in i veden på jakt efter insekter. I träden fanns skägglav hängande lite varstans och marken genomkorsades av flertalet djurstigar.

Väl uppe på Hulthöjden hade vi en strålande utsikt och vi kunde se delar av Karlstad borta i horisonten. Vi slog oss ned och fikade i solskenet och såg en korp med solbelysta svarta vingar segla högt ovanför oss. En rovfågel flög hastigt förbi men hann inte artbestämmas, kanske en vråk.

Efter fikat började vi vår vandring ned tillbaka till Hultets friluftsgård. Vi konstaterade att området är väl värt ett besök och att vi tänker återkomma fler gånger. Vintertid, då det fallit snö i området, kan det bli intressant att se vilka spår som kommer att avtecknas i snön, och kanske korpen då har sällskap och förevisar akrobatiska flygövningar uppe på höjden.

Blandskog i höstsken

Sammetfotad pluggskivling

Fjällig taggsvamp

Karl-Erik, Christina, Einar och Olof

Senvuxen tall med grov bark

Karl-Erik

Vinkremla

Fika

Vems skägg?

Trattkantareller

Text och foto: Björn Broqvist, 2008-09-21.